

i aarlig Pension, med Forbehold af en mulig Forhøielse, naar Spørgsmaalet om, hvorvidt Dypasserpengene kunne bringes i Anslag ved Pensionsberegning, ved Høiesteretsdom har fundet sin Afgjorelse.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Under Finantslovens 2den Behandling i Folkethingets 48de Møde, Lørdagen den 20de December 1851 (Rigsdagstidenden Nr. 154 og 155), blev det af Thinget med 57 Stemmer mod 6 vedtaget:

at det Beløb, der i Finantsloven for 1852 — 1853 var udkastet til Pension for Major H. M. G. H. v. Koefod, ikke bevilges.

Imidlertid tør det antages — og Saadant blev ogsaa af Formanden i Finantsudvalget udtryffeligen udtalt —, at der ikke var Spørgsmaal om at nægte den paagjældende Embedsmand Pension, men kun, om ikke hans Pension bør bestemmes ved en særegen Lov.

I Genhold hertil finder Krigsministeriet Anledning til at forelægge nærværende Lovforslag, idet man angaaende samme kun skal udhøve følgende Bemærkninger:

Major Koefod, der efter Dyrørets Udbrud i Hertugdømmerne ved Sygdom var forhindret fra at vende her tilbage i Forening med de øvrige Officerer, tilmeldte sin umiddelbare Foresatte, Overolimesteren, ved Skrivelse af 25de Marts 1848, at hans Function som Løjtnant ved Kendsborg Arsenal var ophørt, ligesom og, at han paa Grund af Sygdom ikke kunde angive Tiden for sin Tilbagekomst.

Denne Sygdom trak ud i længere Tid, og først i April Maaned 1849 ankom Majoren til Kjøbenhavn.

For at komme til en klar Erkjendelse om Bestaenheden af hans Forhold i den saaledes

forløbne Tid, beordrede Ministeriet dette undersøgt af en i saadant Diemed nedsat Doerskrigscommissiøn, der udtalte den Anskuelse, at Major Koefod ikke kan erkjendes at have staaet i nogetsomhelst Tjenesteforhold til den oprørste Regjering, hverken før eller efter Vaabenstilstanden, og at hans Genstigt ikke har været at unddrage sig sin Tjeneste ved Artilleriet, men at han kun har ladet det mangle paa den Conduite, hvorpaa der efter hans Stilling med Tøse kunde gjøres Krav.

I Genhold hertil, og da Majoren var i samme Tilfælde som flere andre Embedsmænd, hvis Forhold i Hertugdømmerne under Begivenhederne i 1848 havde givet Anledning til Tvivl, at deres Forhold ikke paa den Tid kunde blive tilstrækkeligt oplyst og altsaa ikke endeligen bedømt, indstillede Krigsministeriet under 6te Juni 1849, at der for hans Vedkommende blev taget en lignende foreløbig Bestemmelse, som med Hensyn til den ved Dyrørets Udbrud i Hertugdømmerne fungerende commanderende General, Generalmajor v. Lügow, hvorefter Major Koefod ved allerhøieste Resolution af 9de Juni s. A. indtil videre suspenderedes og sættes paa halv Gage.

Imidlertid gik ikke den Forventning i Opfyldelse, som man havde næret om en hurtigere Ordning af Forholdene, og da Majorens Helbredstilstand vedvarende gjorde ham uskikket til Tjeneste, samt da han i Marts 1851 opnaaede en Alder af 60 Aar, fandt Krigsministeriet det nødvendigt at bevirke hans Afgang.

Rettelse.

Nr. 81, Sp. 1252, L. 11 f. n.: „(S 8)“ læs: „(S 9)“.